

Dag van de Chronisch Zieke Mensen 2017

ACTIELIJN 1: DE KRACHT VAN MENSEN MET EEN CHRONISCHE ZIEKTE,
MANTELZORGERS EN MENSEN MET NOOD AAN SOCIAAL CONTACT IN
BEELD BRENGEN

INSPIRERENDE ZINGEVENDE TEKSTEN
TEKSTEN EUCHARISTIEVIERING

Inspirerende zingevende teksten:

Samen, zo weinig geweten ...

Het luisteren

-soms naar de pijn, soms naar de moed-
naar de medemens met een chronische ziekte
door de vrijwillige huisbezoeker
en de dankbaarheid naar de vrijwilliger toe ...
dat is samen en Samana. Dat is
zo weinig geweten en gezien.

De draagkracht

dag in dag uit, met veel vraagtekens
door de mantelzorg en
de zorgbehoevende persoon en maar samen
hopen er niet alleen voor te staan ...
dat is samen en Samana. Dat is
zo weinig geweten en gezien.

De eenvoud

van het samenwerken als kern
met respect voor elke inzet
van zoveel vrijwilligers
op vele leeftijden ...
dat is samen en Samana. Dat is
zo weinig geweten en gezien.

Het zoeken

naar antwoorden op levensvragen
soms met God, soms met zichzelf alleen,
soms met iemand die in openheid meezoekt ...
dat is samen en Samana. Dat is
zo weinig geweten en gezien.

Het samenkomen

met vele lotgenoten voor vorming en feesten,
voor onvergetelijke vakanties en daardoor even
de zorgen opzij kunnen zetten ...
dat is samen en Samana. Dat is
zo weinig geweten en gezien.

Samen en Samana is

zo weinig geweten en gezien, terwijl het
niet vanzelfsprekend is en veel kracht vraagt.
Mochten wij de ogen van de samenleving openen,
zodat velen met ons samen doen wat niet beloond kan worden.

Vertekend beeld

De verwoede strijder en strijdster
voor een andere maatschappij,
betogend, zelfs met een kleine groep,

eventueel met geweld, komt zeker met zijn al dan niet verborgen gelaat op één of andere manier in de media.

Maar de vrijwilliger, ziek of gezond, die eenvoudigweg opkomt voor de belangen van kwetsbare mensen blijft soms in de vergeethoek, ongezien, onopgemerkt. Maar hij en zij doen voort, zeker als ze het samen doen. Het vertekend beeld moet ooit eens omgekeerd.

Vereenzaming

Al jaren duurt de strijd om de kansarme niet langer de schuld te geven van zijn armzalige situatie. Groepen pogen samen om de samenleving in vraag te stellen en om te keren.

Nu is er toch ook het besef dat vereenzaming niet zomaar de schuld is van de vereenzaamde mens die zogezegd te weinig initiatief neemt om naar anderen toe te stappen. Er zouden kansen genoeg zijn.

Morgen moeten groepen samen zitten om te zoeken hoe ze beter welkom kunnen heten en openstaan voor alle mensen. Naar hen op zoek gaan en minstens samen kansen geven. Dit staat te doen, samen te doen. Dan kunnen mensen kiezen vanuit gelijke kansen voor samenzijn.

+++

Bezinning: Je gaat een weg door het leven!

Je gaat een weg door het leven.
Soms zie je niemand voor je en denk je dat je alleen de weg moet bepalen.
Dan zie je dat er iemand naast je gaat, die gewoon bereid is om te luisteren, om je op verhaal te doen komen.
Dan voel je ook iemand achter je, om je te bemoedigen en vooruit te helpen.
Je staat er niet alleen voor.
De weg afleggen van het leven ...
je kunt het samen doen.

Je gaat een weg door het leven.
Soms zie je niet veel verder dan die onvoorspelbare bocht voor je.
Je mag vertrouwen in de toekomst.
Je kunt vertrouwen. Je hebt al eerder bochten in je leven genomen.
Je leerde al los te laten wat gisteren was, al vergeet je nooit wat je heeft bepaald.

Je gaat een weg door het leven.
Soms ga je niet vooruit.
Je zoekt even bondgenoten.

Je gelooft rotsvast
dat je voor elkaar van betekenis kan zijn.
Het kunnen mensen zijn, het kunnen
ook groepen met dezelfde bedoelingen zijn.
Maar je gaat vlugger vooruit met anderen mee.

Bedenkingen vanuit bovenstaande tekst:

Overweg kunnen met beperkingen
is altijd een beetje de indruk hebben
dat je alleen verder moet.

Je eigen moed en wilskracht is zo belangrijk.
Wat betekent dat alleen zijn voor
de mens met een chronische ziekte,
voor de mantelzorger?

Er zijn luisterende mensen naast je
en bemoedigende mensen achter je.
(Sommige mensen zien Jezus naast of achter zich.)
Maar je moet mensen willen zien en opzoeken
en er voor openstaan.
Wat betekent het luisteren?
In welke mate is raad geven mogelijk?
Hoe kan men troosten zonder valse hoop te geven?

Wat zijn de bochten in het leven
die een zicht op de toekomst ontnemen?
Welke bochten kennen mensen
met een chronische ziekte vandaag?
Welke bochten heb je al meegemaakt?
Wat heb je eruit geleerd?
Voor welke mensen die bochten meemaken,
kan Samana nog meer openstaan.

Wie zijn jouw bondgenoten,
die mensen die hetzelfde beogen,
vanuit dezelfde bezieling?
Welke bondgenoten
zijn er voor Samana?
Met wie kunnen wij nog meer samenwerken
om beter vooruit te kunnen
voor een warme samenleving?

In een bezinning kunnen bovenstaande vragen rustig gelezen worden?
In een bezinning kunnen ook één of meerder personen
een getuigend antwoord geven op de vragen?
Als er tijd genoeg is, kunnen mensen even hun bedenkingen uiten
bij bovenstaande tekst en bedenkingen.
Dit alles vanuit 'Samana is samen doen' .

Zowel voor een eucharistieviering als voor een gebedsdienst of bezinning

- worden de liederen best ter plaatste gekozen
- doen we best een inspanning om ook mensen met een chronische ziekte te laten lezen.
De kracht van elke mens aanspreken weet je wel.

Eucharistieviering

Welkom-kruisteken en woorden aan het begin.

Welkom aan jullie allen, die bereid zijn om gemeenschap te vormen.
Welkom aan jullie, omdat niemand in het middelpunt van de belangstelling wil staan.
Welkom, omdat jullie vanuit die gemeenschap samenzijn vanuit God die liefde is.

Vandaag op de dag van de mens met een chronische ziekte hebben wij respect voor al wie beperkt is in zijn mogelijkheden. Vandaag willen wij ook hun kracht, hun waarde en zinvolheid zien.
Vanuit deze kracht willen wij samen vieren in dankbaarheid, opdat iedereen zou weten dat Samana gelukkig maakt. IN DE NAAM VAN DE VADER, DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST. AMEN

Gebeden om ontferming

P: Heer God, wij vragen U om ontferming over de kwetsbaarheid van ons allen.

Opdat wij onze kracht niet zouden verliezen
en zoals zout smaak blijven geven aan het leven van mensen,
zodat zij hoopvol zijn en moedig bij tegenslagen.
Heer, ontferm U over ons.

Opdat wij onze warmte niet zouden verliezen
en zoals een stad welkom heten en bescherming bieden,
zodat mensen zich veilig weten en niet vereenzaamd.
Christus, ontferm U over ons.

Opdat wij zicht en perspectief zouden geven,
zoals licht in de zwartste duisternis,
zodat mensen de zin van het leven zien, ook te midden van het lijden.
Heer, ontferm U over ons.

P: Heer God, alleen door uw ontferming vinden wij ook kracht tot vergeving en verzoening.

Eer aan God: gelezen of gezongen

Openingsgebed:

God van liefde, help ons de kracht in elke mens te ontdekken. Help ons krachten te bundelen, zodat wij samen alle kwetsbaarheid aankunnen. Help ons om samen te doen wat mogelijk is, om mensen er te laten bij horen in Samana en in de samenleving. Help ons om zo overal duidelijk te maken dat Samana samen doen betekent vanuit kracht in kwetsbaarheid.

Eerste lezing: Kor. 1,13

Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen - had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal. Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen- had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trots op zijn – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten. De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over onrecht, maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. De liefde zal nooit vergaan.

Evangelie Mt

Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan weer zout gemaakt worden? Het dient nergens meer voor, het wordt weggegooid en vertrapt. Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Men steekt toch ook niet een lamp aan om hem vervolgens onder de korenmaat weg te zetten, nee, men zet hem op een

standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.

Geloofsbelijdenis: gelezen of gezongen – een eigentijdse tekst mogelijk???

Voorbeden (eventueel een refrein tussenin)

P: God van liefde, vanuit het diepste van ons hart richten wij ons tot U vanuit het vertrouwen dat Gij ons hoort en verhoort.

Met een gevoel van dankbaarheid om elk contact dat vanuit Samana warmte geeft.
Vanuit het geloof in luisteren en meeleven. Vandaaruit bidden wij voor alle vrijwilligers van Samana.

Met een gevoel van waardering om de moed en de volharding vanuit ons samenzijn.
Vanuit het geloof in het op verhaal komen. Vandaaruit bidden wij voor alle zieke medemensen en allen die voor hen zorgen en er te vaak alleen voor staan.

Met een gevoel van vertrouwen op wijsheid en bezieling vanuit het zorgen voor elkaar.
Vandaaruit bidden wij voor allen die zorg dragen als vrijwilliger, als mantelzorger of als beroepskracht.

Met een diep verlangen naar een warme samenleving waar iedereen bij hoort.
Vandaaruit bidden wij voor alle beleidsmakers, die de richting van zorg en welzijn bepalen.

Met een gevoel van blijheid om bij Samana te horen. Daardoor staan wij er nooit alleen voor.
Wij bidden dat meer en meer mensen zouden te weten komen wat de kracht van Samana is.

P: God van liefde, al wat in ons hart leeft, brengen wij bij U. Doe ons samen verder gaan.
Richt ons hoopvol naar de toekomst dankzij U. Amen.

Gebed over de gaven

P: God van liefde, zo vaak gaan wij met elkaar aan tafel: om te feesten en te vergaderen, bij huisbezoek en persoonlijk contact aan een koffietafel, thuis of op vakantie. Laat ons aan U denken wanneer wij nu samen aan tafel gaan om brood en wijn te nemen en bereid te zijn tot delen en geven vanuit het beste van onszelf.

**Dankgebed
Onze Vader**

Vredeswens

Vrede aan beleidsmakers die de belangen van mensen in kwetsbaarheid op het oog moeten hebben.
Vrede aan Samana en zijn vrijwilligers die willen opkomen voor vergeten mensen.
Vrede aan de gemeente, buurt en parochie, opdat er voor iedereen plaats zou zijn.
Vrede aan de wereld opdat de gezondheidszorg voor alle mensen mogelijk en betaalbaar zou worden.

**Lam Gods
Communie**

Gebed aan het einde

God van liefde, wij waren hier bijeen vanuit de waardering voor alle inzet in en vanuit Samana, vanuit de dankbaarheid omwille van elk contact. Blijf onze kracht aanwakkeren, zodat wij elkaar zoeken en vinden en samen een warm geheel vormen van allemaal mensen samen.

Zegen

**Een suggestie van liederen bij de aangeboden viering van Samana
voor de Dag van de Mens met Chronische Ziekte --- 2017**

Lied aan het begin: ZJ 735

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat. Muren van huid,
ramen als ogen, speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt als wij er binnengaan
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden, hier gezaaid. Namen voor Hem,
dromen signalen diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien, onthouden, spreken voort,
Gods vrij en lichtend woord.

Tafel van Een, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn. Wonder van God,
mensen in vrede, oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan, doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Tussenzang

Uit vuur en ijzer, zuur en zout,
zo wijd als licht, zo eeuwenoud,
uit alles wordt een mens gebouwd
en steeds opnieuw geboren.
Om ijzer in vuur te zijn,
om zout en zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn
wordt alleman geboren.

Om water voor de zee te zijn, om anderman een woord te zijn, om niemand weet
hoe groot en klein
-gezocht, gekend, verloren,
om avond en morgenland,
om hier te zijn en overkant,
om hand in een andre hand,
om niet te zijn verloren.

Om oud en wijd als licht te zijn,
om lippen, water, dorst te zijn,
om alles en om niets te zijn,
gaat iemand tot een ander.
Naar verte die niemand weet,
door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed
gaan mensen tot elkander.

Voorbeden:

Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Communie- of slotlied: ZJ 530

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek de vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Communie- of slotlied: Ankerlied

Breng ons daar waar mensen leven,
wachtend op een woord van hoop.
Doe ons delen, doe ons geven,
in uw Geest zijn wij gedoopt.

Laat uw Naam ons leven worden
rode draad in ons bestaan,
ankervast vandaag en morgen,
kracht en moed om door te gaan.

Breng ons daar waar mensen wonen.
Geef hen bij elkaar een thuis,
waar ze liefde mogen tonen,
samen delen last en kruis.

Breng ons waar de mens vergeten,
uitgesloten, zonder recht,
waar zijn kreet niet wordt geweten,
vrede niet wordt aangezegd.

Breng ons daar waar in de stilte,
brood gebroken wordt, gedeeld.
Waar uw Geest doorheen de kilte,
breekt en zalft en harten heelt.